

(Əvvələ ötən saylarımda)

Müqavimətin səməri

Midiya milləti birinci Daryuşun hökmənləq dövrəsində və ya ondan sonra parsların işğalı altında olmasına rəğmən öz mübarizələrini verib, fars işgalçlarının istilası əleyhinə möhkəm ruhla müqavimət göstərmişdir.

Parslar isə Midiya millətinin daimi və ümumi üşyanından böyük bir vəhşət içərisində qalmışa məcbur olmuş, Midiya ölkəsində, yəni bugünkü Azərbaycanda bir satrap (hökmən) yaranmasından qorxmuşlar. Midiyalılar isə bir nəfəri özlərindən satraplıq məqamına seçdilər. Bu satrapın adı Atropat idi.

Firidun İBRAHİMİ

ildə İskəndər III Daryüş ilə böyük vuruşmaldan sonra həqiqi meydandan çıxardı. Daryüş məğlub olub qalan halda Midiya milləti öz mübarizələrinə Atropatin sərkərdəliyi ilə idamə verib, İskəndərin qüvvələrinin qarşısında qəhrəmancasına vuruşdu. İskəndər İran, Orta Asiya və Hindistanın bir hissəsini işğal etdi.

Yunan müvərrixlərinin yazdıguna görə İskəndər ilə Daryüş davalarında Atropat öz midiyali qoşunları ilə şirkət edirdi. "İskəndərin əleyhinə olan davalarda Qafqaz dağlarının ətəklərində sakın olan midiyalılar da Atropatin mübariz dəstələri ilə birlikdə döyüşürdülər".

Atropat 3-cü Daryuşun qaçmağına və onun qoşunun tar-mar olmasına baxmayaraq möhkəm bir iradə ilə öz milləti ilə bərabər mübarizəsinə idamə etdi. O, öz qoşunu çox yaxşı idarə edirdi. Buna görə demək olar ki yunanlılar midiyalıların qəhrəmancasına vuruşmalarını və onların silahlarını tərif etməyə məcbur olmuşdular.

Azərbaycan sözünün mənşəyi

Midiya milləti yunanlıların istilası və təsəllütü altına düşməyə razı deyildi, buna görə Atropat zamanının siyasi şəraitindən istifadə edərək öz məmləkətini parsların işğalı altından çıxarmaqla bərabər İskəndərlə tədbiri bir siyasetlə rəftar edib, millətin və məmləkətin azadlıq və istiqalalını elə gətirməyə çalışırdı.

İskəndərin təsəllütü uzun müddət sürmədi. İskəndər öldükdən sonra sərkərdələri arasında böyük bir çəkişmə baş verdi və İskəndərin işğalı

lə Atropat adlandırılmışdır. Sonra Midiya ərazisində müstəqil bir dövlət yaratmağa müvəffəq olan hökmdar satrap da Atropat tayfasından olduğu üçün bu müqəddəs ləqəbə sahib olmuşdur.

Buna binayən bizim əziz vətənimizin adı Azərbaycan, iftixarlı millətimizin adı da azəri (azərbaycanlı) dir.

Midiyalıların mədəniyyəti

Midiyalıların mədəniyyətinə race isnad və mədarekin az olduğuna baxmayaraq, dərin təhqiqtən sonra parlaq nəticələr əldə edilmişdir. Yunan tarixçisi Herodot Midiya millətinin mədəniyyətini Babil mədəniyyəti ilə bərabər tutaraq, parsların təməddündən daha yüksək mərtəbədə olduğunu göstərir. Ağayı Pirniya mötəqibdir ki, midiyalıların təməddünü o günün dünyasında rəqiblər olmuşdur. Buna görədir ki parslar Midiyaya müsəllət olduqdan sonra midiyalıların mədəniyyətinin bir çox üzərindən, zahirə çıxan şəyələri, o cümlədən libas və bəzək, zinət şəyələri etmişlər.

Həmədan

Bir çox görkəmli tarixçilərin Azərbaycanda apardıqları təhqiqtən və onun nəticəsində ələ gələn məlumat göstərir ki, Midiya dövlətinin mərkəzi miladdan 6-7 qərn əvvəl, indiki Həmədan şəhərinin yanında Ekbatan şəhəri idi. Bu ad birinci dəfə olaraq Assuriya padşahi Tiqlat Palasarın kitabəsində zikr edilmişdir. Bu padşah (miladdan 1100 il əvvəl) Ekbatan şəhərinin adını medala zəbt edibdir. Bu şəhərin tarixi miladdan 11 qərn qabağa çat-

Midiya dövlətinin hərbi qüdrəti

Midiyalıların davalarda apardıqları şivələr qədim zamanlarda çox məruf olub son dərəcədə şöhrət kəsb etmişdi. Bu isə Midiya millətinin mədəni yüksəlik və iqtidarından hekayə edir. Midiyalıların əsl silahı qılınc idi və eyni halda Midiya əsgərləri qəmişdən qayrılış oxlardan da istifadə edirdilər, Midiya əsgərləri balıq dərisinə bənzər parçalardan bir növ zireh geyirdilər.

Herodotun yazdığını görə "Midiya sərbəzlarının yaxşı sürtülmüş keçədən börkləri, əlvən donları, dəmir həlqələri, balıq fəlsinə bənzəyən zi-rehləri, uzun şalvarları var idi. Bunlar söyüd budaqlarından toxunan bir qalxan götürüb onun altından bir ox yeri açırdılar. Bu qısa nizələrdən başqa uzun kamanları və qamışdan oxları var idi. Bellərinə qısa qəmələr bağlayırdılar".

Herodotun midiyalı haqqında verdiyi izahat onların hərbi keyfiyyətləri barəsində tarixçilər tərəfindən verilən şərhərin ən qiymətli sayıılır.

Parslar Midiyaya müstövli olduqdan sonra midiyalıların eyni libas və nizami təzəyyünatlarını iqtibas edirlər. Yenə də Herodotun yazdığını görə Atinaya hücumunda pars sərbəzərə eynən midiyalıların libaslarını geymişdilər. Bu mövzunu Müşir əd Dövlə Pirniya da yazdığı tarixdə təsdiq etmişdir.

Midiyalılar at minməkdə və ox atmaqdə böyük şöhrət qazanmışdır. Buna görə də həmişə öz düşmənlərinin canına lərzə salıblar. Tarixçilərin

"Azərbaycan göz ləvəs və tli bir ölkədir"

Babalarımızın məbədi

Bu satraplığın hökumət mərkəzi Urmiya gölü yanında "Gənzət" yaxud "Çənzət" adlı böyük bir şəhər idi. Ermənilər isə bu şəhərin adını öz əsərlərində "Qanzak" yazmışlar.

Bu şəhər satraplıq mərkəzi olmaqla bərabər midiyalıların ən böyük müqəddəs şəhərlərindən biri idi. Bu şəhərdə bizim atəşpərest babalarımız məbədlər icad etmişdilər.

Babalarımız öz məbədlərini ziyarət etməkdən ötrü cənub ölkələrindən tutaraq Qafqaz dağlarının ətəklərində sakın olanlara qədər Cənzə şəhərinə ibadətə gəlirdilər. Məmləkətin böyük ruhaniləri məbədlərdə yaşayıb məzhəbi dusturların Midiya ölkələrinə göndərərdilər.

Məmləkətin ən əhəmiyyətli yerlərində bugünkü Təbriz, Urmiya, Şəki, Quba, Naxçıvan kimi şəhərlər var idi ki, onlarda da bəhs etdiyimiz məbədlərənə mövcud idi. Xüsusən son zamanlarda sovet Azərbaycanında aparılan tədqiqatdan Bakı, Şəki, Naxçıvan kimi yerlərin ətrafında bu məbədlərin bəzi əsərlərinin bağı qaldığı məlumdur.

Məşhur yazıçı İbn Xordadbehin yazdığını görə Sasani silsiləsinin müəssisəsi olan Ərdəşir Babəkan səltənətə yetişdikdən sonra Cənzə şəhərinin ziyarəti üçün piyada gəlmişdir. Bu isə şəhərin dini cəhətdən nə dərəcədə əhəmiyyətli olduğunu göstərir.

İskəndərin hücumuna müqavimət

Midiya miləti Atropatın rəhbərliyi ilə öz istiqalə və hakimiyyət binasını möhkəmləndirdiyi zaman İskəndərin şərqi ölkələrinə olan ümumi yürüşünə məruz qaldı. Miladdan əvvəl 331-ci

altında olan torpaqlarda bir neçə dövlət vücuda gəldi. İran isə Selevkilər hökmənləq altına keçdi.

Atropat ətrafında olan tamam şəraitdən istifadə edib istiqal və azadlığını ələ gətirməyə və idarəsi altında olan Midiya ərazisində milli bir hökumət qurmağa müvəffəq oldu.

Parslar isə Selevkilərin və sonra da Əşkanilərin hakimiyyəti altına düşərək Sasani hakimiyyəti dövrünə qədər 550 ildən artıq əsərat altında qaldılar.

Atropatın vücuda gətirdiyi və sonra övladının təvəssəə tərəfindən vərilən hökumət Midiya dövlətinin həqiqi varisi olmuşdur. Atropatın idarəsi altında olan ölkəyə "Atropat Midiyası" və yaxud sadəcə olaraq Atropaten deyiliydi. Yunan tarixçiləri Midiyaya məmləkətinin Atropat tərəfindən idarə olunan hissəsinə Atropatena adı vermişlər. Bu ad erməni yazılılarında Atropatkan, fars yazılılarında Azərbaycan və ərəb yazılılarında isə Azərbaycan şəklində zəbt edilmişdir.

Buna görə məşhur müstəşreq Bartold Azərbaycan sözünün iki min ilən mütəcavüz tarixə malik olduğunu bildirir. Məşruf dil alimi, akademik Marr Atropat kəlməsinin hətta Atropatın səltənətindən daha qabaqliki zamanlardan bəri olmasına mötəqidir. O yazar ki Atropat Azərbaycanın millətinin babalarına mənsub olan böyük tayfalardan birisinin adı və bu kəlmə iki hissədən mürəkkəbdır: birisi Atr (Azər) od mənasına və o birisi isə pat mühafizə edən mənasındadır. Beləliklə Atropat Od mühafizi deməkdir. Bu nəzəriyyə səhih və məntiqidir. Çünkü bizim babalarımız oda sitayış etdikləri üçün onu məxsusi yerlərdə mühafizə edirdilər və bu tayfa od gözətçisi olmaq münasibəti-

mışdır. Və indiyə qədər bağı qalan qədim şəhərlərin içərisində Həmədan kimisini tapmaq çətindir. Bildiyimiz kimi qədim şəhərlərin ən məşhuru olan Romanın tarixi fəqət miladdan 8 əsrə yetişir" (Müşir əd Dövlə).

Məşhur fransız müstəşreqi Morqanın apardığı təhqiqata görə Herodotun yazdığını Akbatan bugünkü Həmədanın yerində idi. Məxsusən şahlıq qəsrlərindən qalan əsərlər və ayrı abidələr nişan verir ki, Midiya dövlətinin gözəl və təntənəli paytaxtı olmuşdur. Morqan Ekbatan haqqında yazar ki, "bu şəhər Midiya dövlətinin paytaxtı olduğu kimi Yaxın Şərqdə elm və mədəniyyət mərkəzi idi. Əlvənd dağının ətəyində geniş və məhsullu bir cögənin başında vaqe olub, Əlvənd dağ suları və ətrafda olan sulu çaylar vasitəsilə suvarılır. Bu cögə çox cəmiyyətli, abad və qədim əsərlərə müzəyyəndir.

İnsan buranın keçmiş zamanlarda böyük bir mədəniyyət ocağı olduğunu duyur. Bugünkü Həmədanın əhəmiyyəti keçmişdəki Ekbatan şəhərinin yüksək mövqeyiyyətinin ancaq zəif bir inikası kimi görünür". Assuriyanın yazdıqlarına görə o zamanda Midiya məmləkətinin Tarvakis (Təbriz) və Rahə (Rey) kimi ticarət mərkəzləri olan şəhərləri var idi. Ekbatan şəhəri dönyanın ən böyük ticarət mərkəzlərindən birisi olub, əsas ticarət yolları oradan keçib ya ora yetişərdi.

Bisütun dağından keçərək Babil yetişən "Qərb yolu" ilə yuxarıda Dərbənddən keçən yol o zamanın ən böyük ticarət yolları sayılırdı və beləliklə Ekbatan dönyanın Məşriq və Məğribinin ortasında əhəmiyyətli ticarət mərkəzlərindən birisi hesab edilirdi.

yazdıqlarına görə Midiya əsgərləri davalarda qəhrəmancasına vuruşurdular. Bu fədakarlıqlar nəticəsində ki qəhrəman və mübariz babalarımız azadlıq və istiqalələrə keçirməkdən ötəri böyük düşmənlərlə mükərrər vuruşmuş, qasib millətlərin təsəllütərinə son verib, yenə azadlıqlarını ələ gətirmişdilər.

Ədəbiyyat, dil və xətt

Yunan tarixçilərinin yazdığını görə midiyalıların məxsusı bir dil və əlifbalı var idi. Lakin bu əlifba bizim zamanımıza gəlib çatmamışdır. Fəqət onun bəzi istilahat və əsərləri bugünkü dilimizdə görünür.

Bu mövzu, yəni bədəvi dillərin son zamanlarda təqribən tapması təkcə bize məxsus deyildir, bəlkə məsələm və qəti bir qanun kimi hər millətin dilində cari olmuşdur. Bu gün dünyada öz qədim dilini tamamile hifz edən və ya onu düşünən bir millət tapmaq olmaz.

Midiya ədəbiyyatı Azərbaycanın qədim dilində olmuşdur. Bu dil şərqi millətlərin içərisində böyük bir əhəmiyyətə malik olmuş, hətta pars Həzərənəsi dövləti təsis olduqdan sonra yenə də öz nüfuz və əhəmiyyətini hifz etmişdir.

Bu mətləbi sabit etməkdən ötəri Midiya dilinin birinci Daryuşun kəti-bəsində əhəmiyyətli bir yer tutduğunu göstərmək kafidir. Bunu da əlavə etməliyik ki aparılan təhqiqata görə bu kətibənin üstündəki hissəsi İranın qədim xətti ilə, aşağıdakı qisməti Babil dili və xətti ilə, aradakı isə akademik Marrın yazdığını görə qədim azərbaycanlıların, yəni midiyalıların dili və mixi xətti ilədir. Bu söz məruf fransız müvərrixı Operin tərəfin-dən də təyid edilmişdir.

(Davamı var)